

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΧΑΡΛΑ. Γ. ΒΑΦΕΙΛΙΔΗΣ
ΑΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Μυθιστόρημα
Εἰς τὴν Γῆν τὴν Αἰολίδα (ποίημα)
Ἡ Εὐαγγελικὴ σχολὴ Σμύρνης
Ἡ Μαύρη Καρδιά (Διήγημα)
Στεναγμὸς (ποίημα)
Ἐμπόριον καὶ Γεωργία
Δάφνη καὶ Ἑλῆ (ποίημα)
Καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες
Νεανικὴ εὐχὴ
Φιλολογικαὶ πινακίδες
Κυδωνιατικὴ Ζωὴ
Σκόρπια λόγια
Κρίσεις
Θεατρικὰ

Μιχ. Δουβάρεως φ.δ.
Κ^ς Ζ. Ε. Κ.
Σ. Δ. Κατακουζηνοῦ
Βάσου Ἀλιστράτου
Ὀρφείδου
Εὐαγγ. Σαρίκα
δ)δος Ἑλένης Σ. Σβορώνου
Δ. Βογαζιανοῦ
Φοίβου
Μαρίνου Σιγούρου

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἐπιτομή Μυτιλήνης
δ)νις Ἑλένη Σβορώνου
Κεντρικὰ παραθαλάσσια καφενεῖα Κυδωνιῶν

Τύποις δ "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεζεσιένι) Κυδωνία

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΤΡΑΤΟΦΟΡΗ ΕΤΗΣΙΑ

Τῶν ἑπὶ τοῦ
ἔτους 1911
ἐν τῇ Ἐκδόσει
ἐν τῇ Ἐκδόσει 45-24-20

ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

Καν' ἀποκοπήν

**ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ**
Ὁδὸς Παλαιὰ Φαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Σιναϊτικο Ν^ο 6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρὰ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολῆς Ν^ο 26.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!!

Ἐάν δὲν ἀγοράσετε κασ-
μέρια, καπέλλα, ὑποκάμα-
σα, κολλάρα, γραβάτες, γα-
λότρες, ὀμβρέλες καὶ καπέ-
τα, = **ΚΟΡΡΑΧΑΝΗ** μέ-
αφθαπτον Εὐρωαίκον Γού-
στο ἢ **ΜΕΤΑΝΟΗΣΕΤΕ**

**ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΦΡΙΤΖ J. ΜΡΑΖ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ**

Ἀναλαμβάνει τὴν φωτογρά-
φειαν παντός εἴδους φωτογρα-
φῶν ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μεγέ-
θους μέχρι τοῦ φυσικοῦ.

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ **ΓΡΑΦΕΙΑ** **ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ**

ΧΑΡΛΑ. Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ **ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ** **Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ Δ. Φ.**
ΔΗΜΗΤΡ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ **"Ο ΗΛΙΟΣ,"**

ΜΙΧΑΗΛ ΔΟΥΒΑΡΕΩΣ Δ. Φ. ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ὁ ἐκ τῶν ἑκακοκρίτων Καθηγητῶν τῆς
μεγαλοπόλεως Ἰουδαίας Σχολῆς καλῶς
ἐπίστατος ἄλλος ἄνθρωπος. Μιχ. Δουβρεὼς Δ. Φ. ἐπέταξεν
τὴν παρακοιδαστον ἀποστολήν ἐκδοῦναι
τοῦτο βιβλίον ἐπὶ τὴν ἀποκοπήν, ἐν ᾧ πάντες
ἀναγνώστου μετα τῆς ἀποκοπῆς οὗτοι
ἀναγνώστου τοῦ ἀναγνώστου τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστῆ-
ρος" ἵνα ἐνδραχθῶσιν μάλιστα ἐν ἀποκοπῇ
Κυδωνία, ἐπικρατῶν ἐν τῇ ἐκδόσει ἢ
καλλὴ ἐστὶ τὸ ἐκδοθῆναι ἀναγνώστου ἁπλῶς
καὶ ἀποκοπῆς.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ μυθιστόρημα ὡς λογοτεχνικὸν εἶδος
ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη τὸ πρῶτον, καθ'
ἦν ἐποχὴν ἐστειρέουσι καὶ παρήκμασιν ἢ
πρώην ἀριστοτέλους τῆς Ἑλληνικῆς γραμ-
ματολογίας μοῦσα, ἐπέτροπο δὲ ἐπὶ τῶν
ἡμετέρων χρόνων νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸσαύ-
την ἀπουδαίωτη καὶ ἀκμήν ὥστε μετὰ
τῆς ιστορίας νὰ ἀποβῇ ἢ προχειροτέρα καὶ
ἀπαραίτητος οὕτως εἰπεῖν πνευματικῆ τρο-
φῆς ἢ ἀφειδῶς παρεχομένη εἰς τὸν στόμαχον
τῆς σημερινῆς κοινότητος. Πράγματι σήμε-
ρον δὲν ὑπάρχει ἐφημερὶς ἔστω καὶ μικρο-
τατον κύκλον συνδρομητῶν ἀριθμοῦσα,
ἧτις διὰ τῶν λεγομένων ἐπιφυλλίδων νὰ
μὴ κρατῇ τοὺς ἀναγνώστους αὐτῆς ἐνημέ-
ρους τῶν ρομαντικῶν περιπετειῶν μυθι-
στορικοῦ τινος ἥρωος καὶ νὰ μὴ συγκινή
αὐτοὺς διὰ τῶν ἀλληλοδιαδόχων παραθέ-
σεων φανταστικωτάτων συμβάντων καὶ
παραβολοκατὰτων οὐρανῶν. Τιοῦτοτρόπος
τὸ μυθιστόρημα καθὼς λέγει καὶ ὁ Γάλλος
κριτικὸς συγγραφεὺς Ernest Chatterie εἰ-
πέδουσι σήμερον εἰς ἀπάσας τὰς κοινωνι-

κάς τάξεις, ἀπερρόφησε σχεδὸν πάντα τὰ
γραμματικὰ εἶδη καὶ κατέστη ἢ ἀπου-
δαιότερα ἔκφανος τοῦ σκέπτεσθαι κατὰ
τὸν 19^{ον} αἰῶνα. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀσκοπος
οὐδὲ ἀνοητὴς εἰς τοὺς ἀναγνώστους ἡμῶν
ἀπόπειρά τις ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἡμετέρων
δυνάμεων πρὸς ἐρευνᾶν καὶ μελέτην ἐπὶ
τῆς οὐσίας καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νῦν παντο-
δυνάμου τοῦτου φιλολογικοῦ προϊόντος,
συνδομένο ἐν τέλει καὶ ἀπὸ βραχείαν
ἀνάλοισιν τριῶν ἐκ τῶν ὀλίγων περισω-
θέντων μυθιστορημάτων τῆς Ἑλληνικῆς
ἀρχαιότητος.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α'

Ὁρισμὸς καὶ οὐσία τοῦ μυθιστορήματος

Μυθιστορία λέγεται "ἢ διεξοδικὴ ἀφήγησις
πλάστον γεγονότων βίαιον ἐχόντων καὶ ἀλλὰ μὲν
κατ' ἐποχὴν δὲ ἐρωτικῆς περιπέτειας * " Εἶνε
δηλαδή ἢ μυθιστορία πλάσμα τῆς φαντασίας πε-
ριουδενυμένων ιστορικῶν ἢται πραγματικῶν μορ-
φῶν καὶ ἔχον ἀρετὴν διεξοδικότητα καὶ ἔκτασιν,
κατὰ τοῦτο δὲ διαφέρει τοῦ διηγήματος τοῦ ὁ-
ποῖον αἱ ὑποθέσεις εἶνε ἀπλοῦστεραι καὶ συν-
τομώτεραι. Ἡ μυθιστορία προσάγει τὴν ἀπει-
κάθειν καὶ ἀναλαμβάνει τὴν περιγραφήν τῶν
συγκεκριμένων τῶν ἀνθρωπίνων καρδιῶν δι-
φόρων συναισθημάτων ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ ἔρωτος.
Ὁ ὅρος "μυθιστορία" ἰδόθη εἰς τὸ εἶδος τοῦ-
το τῆς λογοτεχνίας κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀουδι-
μου Κοραΐ, ὅστις μετέφρασεν οὕτως τὴν Γαλλί-

* Σημ. Ἡδὲ Γρηγορίου Μουρατίου Ε' 1140

νικά μαθήματα.

Ἡ Ἐὐαγγελική Σχολή εἶναι μία σπουδαιότερη ἐν Ἀνατολῇ Ἀκαδημία μετὰ δὲ μεγάλων ἀσκητικῶν, παρόμοια δαφνίως καὶ ἐνφύσει τὴν ἑκείνην, τὴν δημοτικὴν, τὴν κλειστοῦν, καὶ τὴν ἑμπειρικὴν ἐκπαίδευσιν, καθὼς καὶ τὴν παιδαγωγικὴν μέθοδον διδασκάλου, ἕνεκα δὲ τούτου δικαίως ἀπολαμβάνει τῆς ἀγάτης, τῆς συμπαιδείας καὶ τῆς ἐπιστημολογίας ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Συμπληρῶν 1 Νοεμβρίου 1911

Σίμων Δ. Κατακουζηνός

Ἡ ΜΑΥΡΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΚΥΛΩΝΙΑΤΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἐνα χριστιανικὸν βράδινον ἦσαν ποὺ αἱ δύο ἀδελφαὶ ψυχαὶ εἶχανε φάγη τὸ μυστικὸν δεῖπνον των, ἐφυσαν τὸ καφετζὸ των καὶ ἠτοιμάζοντο ν' ἀρχίσουν τὸ νυχτερινὸν ἀπὸ γενόταν' πάντα μ' ἕνα χαριτωμένον διήγημα, ἢ μὲν παροιμία, ἢ ἕνα θαύμα ἑνὸς ἁγίου ποὺ προκαλοῦσε τὸ θαυμασμόν, καὶ ἐθεμελιώνε τὴν ἠθικήν.

Ἡ κυρὰ Γεωργούλα ἦτανε χαριτωμένη διηγήτρια.

Ἐκείνο τὸ βράδινον τὸ θέμα τῆς ἦταν πολὸν σοβαρὸν. Εἶχε θυμηθῆ τὸ Πνευμα-

τικὸν ποὺ τὴν εἶχε πῆ πὼς ἡ ἀπειθεία ἀπ' τοῦ κόσμου νὰ πάθῃ πρέπει νὰνε ξένη σ' τὴ καρδιὰ τοῦ χριστιανοῦ γιατί καὶ ὁ Χριστὸς σ' ταῖς τελευταῖες συμβουλαῖς ποὺ ἔδωκε σ' τοὺς Ἀποστόλους ἦταν "πὼς σ' τὸν κόσμο θάχετε θλίψεις καὶ νάχητε θάσος γιατί ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμο."

Τὰ χρυσὰ αὐτὰ λόγια πέφτανε βάλσαμο σ' τὴ μάνθη καρδιὰ τῆς Ἐλένης, πᾶν τονωτικὰ γὰρ τὸ στεγνὸν τῆς δρόμου ποὺ τὴν ἠταίμαζεν ἡ μοῖρα.

Εἶχε προχωρήσῃ τὸ θέμα, ὅταν ἕνα "Μπάμ." καὶ ἕνα "Ἄχ! μὲ φάγαν!" ἀκούσθηκε ὡς ἂν τὴ πόρτα τῆς θεῆς Γεωργούλας.

Ἐνας φόβος καὶ μὲν τρομουλα ἔπρασε τὴν Ἐλένη ἐν ᾧ ἡ κυρὰ Γεωργούλα σταυροκατήθισε.

"Ἄχ! κάγωμαι! - - ἀκούσθηκε δεύτερον ἑξοφωητό.

Ἄπ' τὴ γειτονεῖα ὅλη πέρα πέρα καμμά φωνή, κινεῖνα σύντρογμα, τίποτε δὲν ἀκούσθηκε. Ὁ καθένας ἀπ' τὸ φόβον τῆς μαρτυρίας καὶ γὰρ νὰ μὴ πλέξη μὲ δικαστήρια δὲν ἄφινε τὴ φωνὴν τῆς μετροστὰ σ' τὸ κίνδυνον ποὺ τριγύριζε τὴ γειτονεῖα.

"Ἀσθενής καὶ ἤλθετε πρὸς με, ξένος καὶ συνηγάγετέ με," μὲ φωνὴν ἀκούσε σ' τὴ ψυχὴ τῆς ἡ κυρὰ Γεωργούλα.

Ἐδωκε θάσος σ' τὴν Ἐλένην, ἐσταυροκατήθισε καὶ ἀνοῖξε τὴ θύρα.

Βλέπει ξαπλωμένον νὰ ξερνᾷ αἷμα τὸ Νικόλα Χαρδάλα, τὸ ξακουστὸ λαθρέμπορο.

Ἄπ' τὴ Σύρα εἶχανε διαφοραὶ καὶ πλεμένους λογαριασμοὺς ὁ Χαρδάλας μὲ τὸ Σταυρὸν Τοιμπούκα. Πολλοὶ λέγανε πὼς γυναικοδουλεῖαίς τοὺς εἶχανε διχωνιασμένους, ἄλλοι συναγωνισμοὶ λαθρεμπορικοὶ μὲ τὸ περὶ σωστὸ νὰ ποῦμε κανένα δὲν ἦταν ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια ἦταν, πὼς σὲ λαθροδουλεῖαίς κάθε διάδοσι ἔχει τὸ ψέμα, καὶ τὸ περὶ σωστὸ ἀπ' ὅλα εἶνε πὼς ὁ Τοιμπούκας τὸν καρτέρεψε σ' τὴ γωνιά τοῦ δρόμου καὶ ἔβαλε τὸ δίκανόν του νὰ μιλῆσῃ μὲ τὰ ψυλὰ σφαιράκια ποὺ ἰάστανε σ' τὸ στήθος, τὴ στιγμὴ π' ἀνέβαιν' ἀπ' τὸ σπῆνι μτρὸς

τῆς κυρὰ Γεωργούλας, καὶ τοῦκοψαν, ὅπως λέγαν οἱ γειτροὶ κατὰ ταῖς φλέβαις τῆς καρδιᾶς τότε καὶ ἦταν ἀνάγκη νὰ μὴ ἀνηθῆ παρὰ νὰ μὲν ἐκεῖ ποὺ βροσκοῦται.

Νέα μαρτύρια καὶ ἀγῶνας ἀρχίσανε γὰρ τὴ δυστυχομένη Ἐλένη καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ εἶχε καὶ τὸ μερίδιον τῆς κ' ἡ θεῆς Γεωργούλα.

Πέρασαν ὀκτώ μῆνες ὡς ποὺ ν' ἀναλάβῃ ὁ Χαρδάλας.

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ τί ἐπέφεραν αἱ δύο ψυχαὶ δὲν περιγράφεται.

Ξενόχει, κόπρασ, ἀνησυχία καὶ τὰ λόγια τοῦ κόσμου ἢ χειρότερα πληρῆ ἀπ' ὅλας.

Νόμιζε κανεὶς πὼς ἡ τουφεκιὰ ἐκείνη ἔκαίτηρε κατάβαθα ταῖς καρδιαῖς τῶν δύο γυναικῶν.

Καὶ ὡς ἂν νὰ μὴν ἐφθάνουν τὰ τόσα δανά των, ὁ Χαρδάλας ποὺ χριστοῦσε τὴ ζωὴ του σ' ταῖς δύο γυναῖκας αὐταῖς ἐγάλαινε καὶνούργια δεσμὰ καὶ καρδιὰ γὰρ νὰ ταῖς στερήσῃ σὺν ἀχάριστος Ἰούδας.

Ἐξήγησε νὰ ἀρραβωνασθῆ τὴν Ἐλένη καὶ τὸ ζευγαριόκαθησε σ' τὴ θεῆς Γεωργούλα.

Τὶ νὰ σοὺ πῶ παιδάκι μου καλὸς ὁ σκοπὸς σου μὲ πρέπει νὰ πάρω τὴ γνώμη τῆς γιατί ἡ ὁραφὴν ξέρω καλὰ πὼς δὲ θέλει νὰ μπη σὲ κόσμον. Ἐταθε πολλὰ ἀπ' τὸν κόσμο, ἐπόσθεσε ἡ θεῆς Γεωργούλα ἢ ἅποια κατὰ βάθος δὲν ἠθελε ἕνα Χαρδάλα λαθρέμπορο καὶ ξακουστὸ νὰ πάρῃ τὴν Ἐλένη. Μὲν προαίσθησι τῆς εἶχε πολλὰ. Καὶ ἡ προαίσθησις σὲ πολλοὺς ἀνθρώπους εἶνε ὁ καλλίτερος καθρέπτης ποὺ βλέπει δια, εἶνε ἡ καλλιτέρα λογικὴ σκέψις, ἡ προτιμότερα ἀπόφασι. Μπορεῖ νὰ γεννᾷ τὴ πρόβλησιν, τὴ δεισιδαιμονία, μὲ ποτὲ δὲ σὲ γελᾷ, ποτὲ δὲν σὲ ἀπατᾷ.

Ἡ προαίσθησις εἶναι φανὸς ποὺ σ' ὁδηγεῖ στὰ σκοτεινὰ.

Ὁ Χαρδάλας τὸ σκοπὸν του δὲν ἄλλαζεν. Ἐννοῦσε τὴν Ἐλένην, χιλιαὶ δύο ὑποσχίσεις καὶ παχητὰ λόγια ἔπερναν καὶ ἔδιναν.

Ἦτανε μὲν Κυριακὴ πρὸς ποὺ ἡ Ἐλένη ξέπυχε διορισθῆκα, προσευχήθηκα καὶ

μὲ τὴν Καλὴν μέραν ποὺ εἶπε τὴ θεῆς Γεωργούλα ἀρχίνασε νὰ τῆ πῆ τὸ δνεῖρο ποὺ εἶδε.

—Σὲ καλὸν σου κόρη μ' καὶ εἶνε Κυριακαῖκο καὶ βγαίνει γρήγορα.

—Ἄχ! θεῆς Γεωργούλα ὄθεός νὰ τὸ κἀνὴ καλὸ ὡς καὶ τὰ δνεῖρά μου εἶνε μαῦρα σὺν τῇ καρδιᾷ μου!

—Σὲ καλὸ, σὲ καλὸ θὰ βγῆ μὴ φοβεῖσαι! ἐταυροκοῦσε ἡ θεῆς Γεωργούλα.

—Εἶδα τὴ μητέρα μου, ἂν καὶ δὲν τὴ γνώρισα νὰ μὲ τραβᾷ δυνατὰ καὶ ἕνα φεῖδι νὰ ζῶνῃ τὰ πόδια μου ποὺ προσπαθοῦσε ἡ μητέρα μου νὰ μὲ γλυτώσῃ καὶ δὲν μποροῦσε. Στὸ μεταξὺ αὐτὸ σὺν νὰ πρόβαλες καὶ σὺ καὶ γάθησε ἡ μητέρα μου, τὸ δὲ φεῖδι μὲ πολλὴν καλαιστέρα καὶ ὄσπερα, ξετυλίγεται, δαγκάνει ἐσὲ καὶ ἐμὲ σ' τὰ χροῖα καὶ ξερεύγει! Τὸ λέγω καὶ ἀνατριχάζω! ἀκόμα τρέμω ἀπ' τὸ φόβον μου! Παναγιά μου! Τί ἄγριον δνεῖρο!

—Ὁ Θεός ὡλα τὰ κἀν' καλὰ κόρη μ' Θύμισε! ἀναψε τὸ κανδήλ' καὶ ἀγισσε τὸ ἀπῆτ' μὲ ἀγασμό! Αὐτὸ εἶν' ὁ χροακίρας δὲν εἶν' ὄνειρον! Αὐτὸ εἶπε ἡ θεῆς Γεωργούλα μὲ ἀπὸ μέσου τῆς ὁμοῦς ἐξήγησε τὸ δνεῖρο.

—Ἄχ! τὸ φεῖδ' εἶν' ὁ Χαρδάλας ποὺ θὴλ' καλὰ καὶ σόνει νὰ τὴν ἀρραβωνιασθῆ. Ἄχ! τὸ δάγκαμα καὶ ἡ φωνήλα εἶνε ποὺ μβῆρε, ἤθεγε, μὰς κακονομᾶτισε καὶ θὰ φύγῃ. Ἐσκέπτετο ἡ θεῆς Γεωργούλα μὲ κρυφὸ πόνο καὶ ἐξηγοῦσε τὸ δνεῖρον ποὺ μέσα σ' αὐτὸ ἐβλεπε τὸ φρεσὸν μαρτύριον.

Ἐξω σ' τὸν κόσμο ἔπερνε καὶ ἔδινε ὁ ἀρραβωνίας τοῦ Χαρδάλα, χωρὶς ἀκόμη Ἐλένην νὰ ἔχη εἶδον, χωρὶς νὰ ἔχη γνώμη. Μήπως ὅλοι οἱ ἀρραβωνεῖς εἶσι δὲν εἶνε; ὁ κόσμος λῶνει καὶ δένει.

Εἶχεν ὡς τότε δέκα πέντε χρόνια ἡ Ἐλένη σ' τὸ σπῆνι τῆς θεῆς Γεωργούλας μὲ καμμά γειτόνισσα δὲ ζῶγασε κοντὰ των. Ἡ κακονομῆσμένη Ἐλένη δὲν εἶχε φιληγάδα. Ἄλλ' ἅμα ἀκούσθηκε ὁ ἀρραβωνίας ἡ Στασιὴ ἡ Θέμινα ποῦχε δύο κόρας καὶ εἶχε σ' τὸ μάτι τὸ Χαρδάλα γὰρ γαμβρὸν, ἔλυσσε ἀπ' ζῆλον τῆς καὶ χίλια δύο σατανικά σέβδια ἔβαλε σ' τὸ μυαλό τῆς. Πρῶτα, πρῶτα ἐσκέπθηκα

«Οι έχετε να βάλω το πόδι της σ' τὸ σπῆ-
τι τῆς Θεῆς Γιωργούλας καὶ κατόπι θά
ἐβλεπε τί έχετε νά γίνῃ. Καὶ χωρὶς νά
χάσῃ κερδὸν ἕνα πρωτὸ πηγαίνει μὲ τὴν
ἀφορμὴ πὸς θά ζητήσῃ ἕνα σχέδιο κεν-
τήματος ἀπ' τὴν Ἑλένη. Καὶ ἀφ' οὗ ἔ-
γιναν τὰ συνειδημένα "Καλημέρας καὶ
τί κάνετε" ἄρχισαν καὶ τὰ συγχαίριμα
γὰ τὸν ἀρραβώνα.

Ἡ Ἑλένη ποῦ οὔτε εἶδος εἶχε, ἔμει-
νε σὺν ἀποβολομένη.

Ἡ Θεῆ Γιωργούλα προσηλαθούσε νά
κολάσῃ ὅσο μποροῦσε τὸ πράγμα.

Ἡ Στασὶ κατέλαβε σὲ τί νερά ἀριμέ-
νιζε ἢ ἐπόθεσι καὶ πήρε ἐλπίδες. Ἀμέ-
σως σὺν ἔφυγε τρέχει σ' τὴν περὶφημη "ἀ-
θλογήστρα" Ἀμυγδαλιὰ ποῦταν γιὰ τὰ
"φραδιά" πρώτη καὶ τὴ βάζει τὰ φυ-
τῆμα.

— Νά σὲ δῶ Θεῆ Ἀμυγδαλιὰ τί λογῆς
θά τὰ παραστήσῃς σ' τὸ Χαρδάλα.

— Ἐνώση δὲ καὶ τὴ ξέρω τὴ προκομ-
μέν' ἀπὸ τότες ποῦ τάπαιζε μὲ τὸ γιό
τ' Σφόρα.

Τὰ ἔχασες Στασὶ;

Καὶ ἡ Στασὶ ἔβαλε σ' τὸ χέρι τῆς Ἀμυγ-
δαλιᾶς ἕνα παχὺ παχὺ τῆλληρο.

Ἡ Ἀμυγδαλιὰ ποῦ καὶ παντοῦθειά λε-
γότανε καὶ δὲν ἦταν κανεὶς νά μὴ τὴν ξέρῃ
καὶ χαμμά ἐπόθεσι τοῦ κόσμου ποῦ νά
μὴν εἶνε ἀνακατωμένη κι' αὐτὴ, τρέχει
μὰ καὶ δυὸ σὲ συνάντησι τοῦ Χαρδάλα
κι' ἀρχίζει μὲ τὴ τέχνη τῆς τὸ Συναζά-
ρι γιὰ τὴν Ἑλένη ποῦ καλὰ καλὰ εἶδη-
σι δὲν εἶχ' ἀκόμα γιὰ τ' ἀρραβωνιάσμα-
τά της.

— Καλὴ μέρα Νικόλα γυὲ μ'!

— Καλῶς τὴ Θεῆ Μυγδαλιὰ!

— Ἀχ γυὲ μ' ἐγὼ ξέρω δὲ πὸς ποτὲ τὸ
κακὸ σου γιὰ σένα ποῦσαι ἕνα διαλεχτὸ
παλλιαρὶ δὲν τὸ θέλω.

— Ἄς εἶσαι καλὰ Θεῆ Μυγδαλιὰ. Μὰ
τί εἶνε; Γιατί πράμα;

— Δὲν ἔκανες καλὰ μωρὸ μ' π' ἀρραβω-
νιάστηκες; αὐτὴ τὴν Ἑλένη τ' ψυχοκό-
τ' Θεῆ Γιωργούλας γιατί ξενοματίστη-
κε.

— Ἄ! Θεῆ Μυγδαλιὰ. Ὅλα κι ὅλα μὰ
ἄλλη κουβέντα γιὰ αὐτὴ τὴν ἐπόθεσι νά
μὴ μοῦ ξαναπάρῃς. Ἐγὼ τ' ἀγάπησα
τὸ κορίτσι καὶ ἀπὸ μῆνες τὴν εἶδα τί

ἀξίζει. Ἄ! Πάψε σ' αὐταῖς ταῖς δου-
λειαῖς μὴ ἀνακατεῖσαι.

Καὶ ἡ γοιὰ Στριγὰ χωρὶς νά με-
ρέσει νά καταφέρει τὴ δουλειὰ τῆς ἔφυγ'
ἀτηντισμένη.

Ἡ Ἑλένη ἄμα πήρε εἶδησι τί γενό-
τανε τριγύρω τῆς παρακάλεσε τὴ Γιωρ-
γουλά νά βάλῃ τὰ δυνατά της νά χα-
λάσουν τὰ σχέδια τοῦ Χαρδάλα καὶ νά
κόψῃ τὸ πηγανοερχομὸ σ' τὸ σπῆτι των.
Ὁ Χαρδάλα; ὅμως μέρα μὲ τὴ μέρα κυ-
ριευότανε ἀπ' τὸν Ἐρωτὰ του. τόσο δὲ
πολὺ σκαλλήθηκε σ' τοῖς δυὸ γυναῖκες
ὡς ποῦ ταῖς κατάφερε νά τὸν δεχθῶνε.

Τότε ἡ Στασὶ ποῦ δὲν ἐπέτυχε οὔτε
σ' τὸ φραδιάσμα καὶ πᾶν χαμένοι κό-
ποι σκάφηκε ἄλλο μέσο.

Συγκολλήθηκε σιγά σιγά μὲ τοῖς δυὸ
κόραις της ταῖς δυὸ γυναῖκες καὶ σὺν ἐ-
πιτήθης τάχα φελινάδες ἀρχίνησαν νά
μὴ λείπουν στιγμή ἀπ' ἐκεῖ, νά κάνουν
πὸς ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ὄρανή, πὸς
θέλουν νά τὴ βοηθήσουν σ' τὰ χειροτε-
χνήματά της καὶ χίλια δυὸ ἄλλα σχέδια
βάλανε σ' ἐνέργεια γιὰ τὸ δόλοιο σκοπὸ
των.

Καὶ αἱ δυὸ ἀθῶαις γυναῖκες, π' ἀριμέ-
νιζαν μὲ τὰ παντῆ των, νομίζανε ὅτι εἶ-
χαν νά κάνουν μὲ φελινάδες καὶ ταῖς ἔ-
δωκαν ἐμπιστοσύνη.

Ἐκεῖνες ὅμως τὸ κάθε τι ξεμετα-
λευτότανε γιὰ τὸ σκοπὸ τους.

Γνωρισθήκανε φυσικὰ μὲ τὸ Χαρδάλα.
Ἄρχισαν σιγά σιγά μπροστά του νά τοῦ
κάνουν χίλια καμώματα καὶ νάζια. Ἡ
μικρὴ κόρη τῆς Στασὶς ἦταν πολὺ παι-
γνιδιάρη, κτυπητὴ, ἔφερε πολλὰ πάσσα
καὶ καμώματα, ἔπαιζε μανδολίνο καὶ τρα-
γουδοῦσε, ἦταν σ' τὴ μόδα καὶ σ' τὸ στό-
λισμα πρώτη καὶ μποροῦσε νά ξεμυλι-
σῃ τὸν καθένα.

Μὲ τὴ γνωριμία τοῦ Χαρδάλα καὶ μὲ
κάτι μικροδυσκεδασίες π' ἀρχίσανε ἔδε-
σαν καλὰ τὴ δουλειὰ των.

Φυλάζανε καρτερί στὴ πόρτα των σ' τὸ
παραθύρι των ὡς ποῦ ἀπ' ταῖς πολλαῖς
φορᾶς ἐπέτυχαν νά βάλουνε σ' τὸ σπῆ-
τί των τὸ Χαρδάλα ποῦ ἀπάνω κάτω
τὸν ἀρτάζανε, μπορεῖ νά πῇ κανεὶς, ἀπ'
τὴ στροφὰ των, ποῦ πέρασε, καὶ τὸν ἔκα-

ΑΠΟΨΙΣ ΠΥΘΙΑΝΝΗΣ

ναν βασιλικὴ ὑποδοχὴ καὶ περιτοίησι,
πράμα ποῦ δὲν τὸ ἔκαμε ἔτσι ποτὲ ἢ
φάρμακομένη κι' ἐντροκαλὴ Ἑλένη.

Ὁ Χαρδάλας ἄρχισε νά χάνῃ τὸ νοῦ
του.

Ἄγατοῦσε μὲν τὴν Ἑλένη μὰ καὶ
σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι κατέλαβε πὸς κατὶ τοῦ
ἔμεινε σὺν ἔφυγε, καὶ μὰ καινούργια
συλλογὴ, κατὶ ἀλλοιώτικοι στοχασμοὶ ἔ-
θέριζαν τὴ καρδιά του.

Ἄφ' ἰ Μωρὲ ἐκεῖνο τὸ μικρὸ μοῦ γί-
ρισε τὰ τζέριμα! ἐφώναξε ὁ Χαρδάλας
μόνος του τὴν ὥρα ποῦ πήγε νά πλα-
γιάσῃ ἐκεῖνη τὴ νύκτα, ἐστριφογόριζε σὺν
σκοιλιῆ μὲσα σ' τὸ στομάχι του!

Δὲν μπόρεσε γὰ' συγᾶση. Στὸν ὕπνο
του ἔβλεπε τὴν Ροζαλιώ τὴ μικρὴ κόρη
τῆς Θύμμενας.

Μιὰ δύναμι ἀγνωρίστη ὡς τώρα σ' τὴ
ψυχὴ του τὸν τραβοῦσε σ' ἐκεῖνη.

Βασανίζότανε μὲσα σὲ μιὰ καινούργια
φωτιά. Πολλοὶ παρέστησαν τὸν Ἐρω-
τα γιὰ παιδάκι. Μὰ αὐτὸς ἔτριε νά
παριστάνεται ὡς Γίγας ἀπὸ μὲσα σ' ἕνα
σοφὸν ἄλλον Γιγάντων ποῦ κάθε ἕνας
κτυπᾷ τὸ θῦμα τὸ ἴδιο, κι' ὅποιος τὸ
νικήσῃ αὐτὸς νά λέγεται Ἐρωταί!

(Ἐκολουθεῖ)

Βάσος Ἀλιστρατίης

ΣΤΕΝΑΓΜΟΣ

Σὲ μὲ ἀγγούλια δροσιστὴ ἐφύτρωσ' ἐν' ἀργαῖσι
σ' τὸ πλεῖ μὲς κρινιστοῦλλας ἀγάπης τ' ὄρασι ποῦ!
καὶ τὴν ἀκούσθη αἰγὴ μονῆσι ἱμασίνθη
χωρὶς νά σίση προσοχὴ ἢ ἔνωσι καρμυνοῦ!

Μέσα σὲ κίψ' Ἀργοντικῆ βασιλικῆς ἀνθήσει
μὲ χίλια δυὸ φιλίματα καὶ χίλια καρτερί!
μαρτύρησ' κι' αἰσὸς μὲς, ἢ γίστεσι τὸν ζεγγίσι
καὶ μαῖρο δάκρυ χύονε τὰ μέλη τοῦ σπυρινοῦ!

Ἐτσι γεννήθησι κι' ἐγὼ μόνος ὄρανημένο;
μὲ μόνη τὴν παρηγοριὰ ἀγάπης τοῦ θεοῦ!
καὶ ἔγγρα κι' ἀπόθανα μόνος ὁ καιμένος
χωρὶς διάλοιο νά βροχῇ τὸ μάτι καρμυνοῦ!

Μονῆσι δὲ σ' τὸν οὐρανὸ ποῦ τόρα θά ἐπύρω
θὰ βροῦ μὲ μῆνε, μὲ καρδὴ ποῦ θά μὲ ἀρτεῖ!
καὶ γέροντας σ' τὸ σπῆτιμα τις ποῦ λογιόνονε
τὸν περὶ
θὰ 'αὐ' σ' αὐτὴ τὸν πόνο μου ποῦ σ' τὴ
καρδί μου σπῆ!

Κυθονίαι

Ὁ Ζηεῖδης

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Τὴν ἑκάστην τὴν ἑξῆς ἐπισημαίνονται τὰς ἀποστολὰς αἰλλοῦς ὁ "Αἰολικός Άσθη" ὁμοίως πρὸς τὰς ἐπισημαίνονται τὴν Νεοελληνικήν φιλολογίαν τὸν κ. Μ. Σχοῦρος, ὅπως δὴ τὰς ἐπισημαίνονται τὴν ἀποστολὰς τῆς ἀποστολῆς ἀναρῶν τὴν ἀποστολὰς.

»»»»»

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

Ὁ μελιτῶν τὴν ἐξέλιξεν τῆς Νεοελληνικῆς ποιητικῆς κατ' ἀνάγκην θὰ σταματήσῃ εἰς τὴν Ἑκτανησιακὴν σχολὴν διότι εἰς αὐτὴν ἀνήκουν οἱ μεγαλύτεροι νεοελληνικοὶ ποιηταί, ὁ Σολωμός, ὁ Κάλβος, ὁ Πολυλάς, ὁ Τερτιώτης, ὁ Μαρκοράς, ὁ Μαρτζώκης καὶ μερικοὶ ἄλλοι.

Ὁ Μαρκοράς ἐγεννήθη εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Κέρκυραν. Ὁ θάνατός του, ἐπισημαίνεται πρὸς τὸν ἐπίσημον τὰ νεοελληνικά γραμμὰ ἐνός ποιητοῦ ἀληθινοῦ, ἀκριβοῦ καὶ ἱμπνευσμένου ἕως τὴν τελευταίαν στιγμὴν.

Ἡ φλόξ τῆς ἱμπνεύσεως ἔκαιεν εἰς τὰ γεροντικά του στήθη, καὶ ὡς ἱερὸν πῦρ, ὁ ποιητικὸς σπινθήρ ἐξωοργίσει τὴν φαντασίαν του.

Ἡ ἔργασίαν τοῦ Μαρκορά ἐξεδόθη εἰς δύο τόμους, τὰ "Ποιητικὰ ἔργα" κατὰ τὸ 1890, καὶ τὰ "Μικρὰ ταξείδια" κατὰ τὸ 1898. Ἐκτοτε, ἂν καὶ ὑπέργηρος, δὲν ἔβανος τὰ δημοσιεύματα εἰς τὰ περιοδικά.

Ἡ ποιητικὴ τὸν εἶνε πλήρως ἀγαθόητος καὶ γαλήνης, γέννημα μαῖς ἐντελοῦς ἰσορροπίας καρδίας καὶ πνεύματος. Ἡθικὸς καὶ χριστιανικὸς κατ' ἐξοχὴν ποιητής, μὲ ἀδιάσειστον πίστιν πρὸς τὴν ὡραίων θεησκελίαν τοῦ Ναζωραίου. Οἱ στίχοι του δὲν ἐκφράζουν ποτὲ τὴν ὀργὴν, τὸ μῖσος τὴν ἀπελιπίαν.

Ἡ καλοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη ἦσαν δι' αὐτὸν μία δύναμις εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν τέχνην.

Ἡ ποιητικὴ ὡραιότης τοῦ ἔργου του εἶναι παρηγορία διὰ τὴν ψυχὴν καὶ ἐντρυφήνα διὰ τὸ πνεῦμα.

Ἡ ζωὴ τοῦ Μαρκορά ὁμοιάζει μὲ τὸ ἔργον

του. Ὁ ποιητὴς ἔζησε πάντα μακρὰν ἀπὸ τὸν βάρβαρον ὄχλον, δοσμένος βλόκληρος εἰς τὰς εὐρηγικὰς σκέψεις, ἀντικρίζων τὸ ἰδανικὸν τῆς Τέχνης ὅπου ἐξωραίζει τὴν ζωὴν καὶ ἀνευρώνει τὸ πνεῦμα.

Καίτοι τὸν Νίσοι οἱ πολλοὶ τῶν φιλοσοφούντων παραδέχονται ὅτι ἡ καλοσύνη εἶναι ἀδυναμία· ἡ ἀδυναμία ἦρος αὐτῆ, ὑπέβη διὰ τὴν Μαρκοράν ἀσπίδεντος πηγῆ ὑψηλῆς ἱμπνεύσεως.

Εἰς τὰ ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἔργα του ὁ ποιητὴς γράφει:

Μεγάλη ἔλξη, τὸν ἴσκιον σου
γιὰ λίγο ἀκόμα ὄσμον,
ἄχ, θάλθη γρήγορα ἡ στιγμὴ
ποῦ θ' ἀναπάγω τὸ κορμί
σὲν ἴσκιόν τοῦ ἄλλου κόσμου.

Παρακαλῶ σε, ἀνθρώπινη
πάρε φωνὴ καὶ πὲς μου
σὲν πόσοι ἐκάθησαν ἰδῶ
ποῦ λυπημένα τραγουδοῦ
καλοὶ προπατόρες μου;

Πὲς μου, σὲν κλεισῶ ἀξέβητητα
τὸ κουρασμένο μάτι,
ὅταν μ' ἐκείνους πάω μαζί
ἀπὸ τὸ εἶναι μου γὰ ζῆ
θ' ἀκολουθήσῃ καί;

Ἄλλοιὰ μὲ τὰ ξερόφυλλα
ποῦ κάθε τόσο ἀφίπτε
καὶ πέρτων χάμον ἀπ' τὸ κλαρί
μὰν ἄφωνα καὶ θλιβερῆ
ἀπόκριση μου δίνεις.

Τὸ ἔργον τοῦ Μαρκορά ὁμοιάζει μὲ μὲγάλον δένδρον, εἰς τὰ κλαδιά του ἀντηχοῦν τὰ ἁρμονικὰ κελαδήματα τῶν πουλιῶν, εἶναι τὰ χίλια στόματα μιᾶς ποιητικῆς φωνῆς ποῦ φάλλει τὴν ἀγάπην, τὴν οἰκογένειαν, τὴν θεησκελίαν, τὴν πατρίδα. Ἡ ποιητικὴ του λόγια δὲν ἔχει ἄλλας χορδὰς. Ἄλλὰ μήπως αὐταὶ δὲν εἶναι ἀρκεταὶ διὰ ν' ἀνευρῶσιν κάθε πνεῦμα εἰς τὰς σφαίρας τῆς τέχνης;

Κυδωνία

Μαῖνος Σχοῦρος

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Νοεμβρίου ἤρξατο καταπίπτουσα ἀεργατικωτάτη βροχὴ ἣτις μετὰ πολὺμηνον ἀνομβρίαν ἐν ἀγαλλιάσει ἐγένετο ὑποδεκτὴ παρὰ πάντων ἡ βροχὴ εἰς τὰ περί τραίνεται ὅτι ὤψηρην ἀφθονοτέρα καὶ οὕτω ἡ Γεωργία ἀπληγάς τοῦ ἀμύσου τῆς ἀνομβρίας κινδύνου, ἡ δευτέρου ἡ ἀπληροφῆς τὸ ὄψωρ μετ' ἀπληροφῆς τὰ δὲ δένδρα τὰ φυσικὰ ταῦτα τῆς μητρὸς Γῆς τέκνα ἀνέθαλον ζωηρότερον καὶ οἱ γιμοὶ αὐτῶν διεγύθησαν ἐντονεὶ προσδόκοντες ζωηρότητα καὶ ἀκμήν εἰς τοὺς πρότερον χαλαροὺς τῶν δένδρων ὀλαστός. Ἡ ἐλαία, τὸ εὐλογημένον τῆς πατρίδος ἡμῶν δένδρον ἵπὲρ πάν ἄλλο εὐρηγετήθη ἐκ τῆς καταπιπτοῦσας βροχῆς· ὁ δὲ τίμος ἀύχμηρος καρπὸς τῆς κατῆσι, εὐχόμενος καὶ εὐγενέστερος, προσωνιχομένου τοῦ ἐλαίου ἀρίστου ποιότητος εἰ καὶ κατὰ ποσὸν οὐδὲ κατὰ προσηγορίαν δυναμένου νὰ παραβληθῆ πρὸς τὸν περσικόν.

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ Νότιος καὶ προσηγορῆς νέας βροχὰς αἰτῆς ἐν τῇ Γεωργίᾳ ἀεργατικῆς ἐπιβροχῆς, ἀλλὰ δὲν νὰ μετατραπῇ ἐπὶ τὸ ξυγρότερον, διότι χλιαρὸς καὶ ἄγρος καιρὸς ἀγκυμονεὶ κινδύνους σοβαροὺς διὰ τὸν ἐλαιόκαρπον.

Τὸ λῆξαν δεκαπενθήμερον ἐσχηματισθῆ διὰ δυστυχίματος οὐχὶ κοινῶς, οὐ αἱ λεπτομέρειαι τυγχάνουσι τραγικαί. Ἐν ἧ ὁ ἐκ τῶν Ἰταλλῶν γνῶστος ἐν τῇ πόλει μας Καταστήματος, ὁ συμπαθὴς νέος κ. Νέστορ Νεράντζης ἐν ὄρα νυκτὸς ἐνήληθε δι' ὑπερφορῶν ἐπὶ τοῦ Ἀεροπλοίου KIEBON κατέπεσεν ἐν τῇ κύτῃ τοῦ σκάφους εἰς βάθος 7 μέτρων, ἐκεῖ δὲ παρέμεινεν ἀμόλυντος ἐπὶ εἰκοσάλεπτον χωρὶς οὐδαὶ τῶν ἐν τῇ Ἀεροπλοίᾳ νὰ ἀναληθῆ αὐτόν· μετ' ὄραν ἀνασῆτος ἀπεκομίσθη κατατετραματισμένος, τῆς καταστάσεώς του εἶτι καὶ νῦν ἐμπνεύσει σοβαρὸς ἀνησυχίας. Εἶνε λιπαρὸν τοιαῦτα γεγονότα νὰ λαμβάνουσι χώραν ἐνθ' ἐξόναντο νὰ προλαμβάνονται· ὁ ἀτυχὴς νέος ἐξέλαβε — καὶ πᾶς ἄλλος ὑποθέτομενος ὡς τοιοῦτον θὰ ἐξελάμβανε — τὸ κρητὸν βρασιμα τὸ ἐπὶ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ κύτους ἡπλομένου ὡς ἐπικάλυμμα τοῦ εἰκαστοῦ ξυλίνου διαπράγματος καὶ οὐχὶ κάτωθεν κενόν, βαθροῦ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ στερεοῦ ὑπόστῃ τὴν ὀλαθρίαν πῶσαι.

Τοιαῦτα ἀτυχήματα δὲν νὰ προλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἁρμόδιων, ἄλλως καταδεικνύονται ὑποδεέστεροι τῆς θέσεως τῶν ἐμπνευσταῖται αὐτοῖς ἢ Διεθνήτους.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΥΛΙΑ

— 'Επί τήλους έβραζε.
 — 'Πιο και αυτό ένα ζήτημα!
 — 'Εδρασίσημεν ολίγον, κυρίως όμως τα έμυόδενδρά μας.
 — 'Αλλά θέλομεν και άλλην βροχήν!
 — Καθώς και κρέο!
 — Διότι κίθι πράγμα στο κρηό τον!
 — Αλλά τα Άουκίρια δέν βγαίνουν 'σε κιά!
 — Μόνον τός έπιστάγεις βοηθούν.
 — Αί όποιοι κίτ' αϊτός ήσαν τής τήν ήμυροίαν διάταξιν.
 — Διότι είχανεν έστράς και Γάμους.
 — Σ' όλους τοίς νεογύμους εύχόμεθα από καρδίας νά ζήσουν και νά καλογαράσουν.
 — Μός ήθε τίλος πάντων και Θίατρον.
 — Και Θίατρο βαρβάτο!
 — Τό πρόγραμμα είναι πλουσιώτατον και ποιωτάτοτον.
 — Όλοι λοιπόν και όλοι νεκροί ες τό "Φώς".
 — 'Επί τήλους κατάλαβε και σ' τή μίση μας ό κόσμος ότι ή φροσύνη διαδίδουσι τό ήμυροίαν και προσελκύουσιν τοίς κωμικολοίς.
 — Βλέπετε και 'ο τά έσφυλλά μας τοίς φιλοπροόδους ήμυροίς ή και έπιστήμονας ό όποιοι διαφημίζουσιν τά ήμυροίαν τών και τήν εργασιών των.
 — 'Αν και σ' τή ζήτημα αυτό είμεθα άσώμη πολύ 'πίσω!
 — Τι θα πείτε όταν μάθετε ότι τά πρώτα Άγγλικά Περιοδικά διά μ'αν μόνον σελίδα διαφημίζουσιν εν' άμαξ, πληρώνονται 500 σελίδες;
 — Μία τοιαύτη φροσύνη θα μάς έφθανε διά βίον.
 — Και θα μάς έφείνετο ως λαγαίον!
 — 'Αλλά και τό ένα και τό άλλο ες άκοίς σ' αν παρεμύθη μάς είνε γνωστά.
 — Αι' αυτό και ήμείς ως περιορισθόμεν σ' τα ίδια μας!
 — Και στρέψετε τό βλέμμα νά 'δείτε τήν φροσύνη του άρχαίου και γνωστού Καταστήματος τής παιδείας μας Κοινοσχολή, Σπυρέλη και τόσων άλλων.
 — Και θα είνετε πολλά και διαφορετικά εκτός από φροσύνη.
 — 'Αλλά σ' αυτά που τολμά κάποιος νά ζηρώσση!

ΚΟΥΝΟΥΜΙ

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

Το τόν κολαζόμεν επί τή έκδοσει του "Αιολικού Άστέρου" εθελουσιάν κείον, περιλαμβόμενον τά κωμικολοί γενικής χρονής εκ τού εν Κοινοσχολή Περιοδικού "Άη η η η", ως ό διακονήσας κ. Ι. Κοινοσχολικός κειθάτι προσκομής μιν πάντη άφρακτος προς τήν είνεφροσύνην ός εκιστήσαν και λόγους γενικούς.

Τήν αλίον εύάριστον τών εκκλησίαν έδοκίμασμεν επί τή ήμφανίσει φιλολογικου περιοδικου συγγράμματος τής πόλεως Κυθωνίων, υπό τόν έκφρασιωτάτον τίτλον «Αιολικός Άστηρ». Δέν είνε άγνωστος ό ζήλος και ή εις τό γραμματι επίδοσις τών Κυθωνίων, όν ή άρίγνωτος φιλογένεια έδοκίμησε τήν πόλιν και διά γυμνασίον, όπερ από άπόφραως όργανώσεως θα έξήλειον οι Έλληνες και τών δύο ήλληνοκωμικολοί προτενωσών.
 'Ο «Αιολικός Άστηρ» ένεφανίσθη με νεύρα ήγυίας, με σάφην ήμων, αλλά και θαλαράν, προσήλθε δ' σίγη νά προσθήση μίαν έτι άφανή μονάδα εις τόν υπάρχοντα άριθμόν, άλλ' ένα σημάδι, ως πιστεύομεν, νέον σταθμόν εν τή Παλλάδιω Φιλολογική μας κινήσει.
 Εις τόν άνωπείλαντα «Αιολικόν Άστέρα» εύχόμεθα νά μεσοφρανήσση.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Όμοιογυμνωτός ό εν τή ήμυτέρα πόλι κίτ' αϊτός άριστόμωτος θεατρικός θίασος υπό τήν διεύθυνσιν τής άριστοτέχνιδος ήθοποιού κυρίας ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ τυγχίνει άριστα συνεργαστήματος Αί δύο πρώτοι παριστάσις τού Σαββάτου και τής Κυριακής διά τό χρέμα και Μαρία ή Πενταγυμνωσία έστάρησαν υπό πληροσύντης έπιτυχίας και άνένδειχεν τόν θίασον εν τή όλίτητι τών άριωτάτων κατηχησόμενον και τοίς ήθοποιούς φιλοτιμώτατα προπαινημένους, τήν δέ πρωταγωνιστήριαν κυρίαν ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ κατά πάντα δικαιοσασαν τήν φήμην τής ως πρωταγωνιστήριος του Βασιλικού Θεάτρου.
 Ελπίστούμεν ότι θέλει τύχει τής έκδήμιον και άμειρίστον ύποστηρίξεως τής πόλεως μας ό άξιολογώτατος οίτιος θίασος εν φ' συνεργαστήριον και μέλη συμπληρή τή ήμυτέρα κοινωρία οίον ό κ. Κωνσταντινίδης και άλλοι.
 Ούδεμία πληρωμή Συνδρομής άναγνωρίζεται άνευ έντύπου άποδείξεως φερούσης τήν σφραγίδα και τās ύπογραφάς τών Ιδιοκτητών και του Διευθυντού του «Αιολικού Άστέρου».

Υπεύθυνος Χαρ. Γ. Βαφειάδης

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ

Το Εκδοσθημα Ν. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ (πλήροτον εκδοσθημα) ένταύθα επί τή εύκαιρία τών προσεχών ήμερών, άπεφείσε τήν έκποίησιν μεσοφρασίαν συνεργαστήριον μετ' άλλων και σπουδαίων έκπαισων από τών προηγουμένων τριών.
 Επισπεύσει άγγελικά τήν έφωδισίσην, με πλουσιάν και μεγάλην ποσότητα εκδοσθημα έκφροσίων ποιησθήτων και σχεδίων όλοως νέων καθώς και με άπαραμίλλαν συλλογήν όλοως έκτακτων σχεδίων Έμφροσθημαίων άπαντα πωλαί χονδρικόως και λεπνικόως τής τριμής έντός παντός συναφωσθημαίου.

„ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΣ“

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Έκδοσθημα ός του Μηνός

ΕΝ ΑΘΗΝΙΑΣ

Έμφροσθημαίων πάντα τά νέα (Ραίον) Έγχαίρια φροσθημαίων ως και έργοχειρών, άπαραίτητον διά πάσαν Οίκογένειαν.
 Γενικά άντιπρόσασση εν Κυθωνίαις και τών κείων.
 ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΗΜΟΥ
 Γραφίον ένταυθα τριμής Μαιμής

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΕΝ ΣΤΑΘΝΙΑΣ

Κατασκευάζουσιν μάσας παντός είδους μετά διαφόρων καλλιτεχνικών σημάτων, και χαρακτήρων. Κατασκευή στερνίων, φίλτρων, μπάντων, φωνοδιαφορών εύκατατάτων σχεδίων.
 Έπισκευάζονται παντός είδους φθισ, ΛΟΥΕ, ΜΠΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
 ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
 Ε. Π. ΧΑΤΖΕΛΗ
 ΕΝ ΚΥΘΟΝΙΑΣ
 ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
 ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ
 Ε.Ε.

Έργαία ήγγυμένη επί χάρτων πλάτυνισσών.
 Φωτογραφία από μικροσκοπίων μέγιστά τάλύτα φυσικά μεγέθος.
 Τεμάσι συμφείρουσαι δι' όλους

ATELIER DE RELIURE

STAVROS P. PSIROUKIS

GRAND DÉPOT D' ARTICLES POUR RELIURE

Rue Jardin Rosseti — Le CAIRE (Egypte)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΑΝΑΤΟΛΗ
ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Κτίριον νεόκτιστον, εκτάκτου αρχιτεκτονικής.
'Ιδιοκτησία Ν. Δ. ΓΟΝΑΤΑ εις τό κέντρον της
πόλεως.
'Επίπλωσις εξόχως τελεία, σπανία έτι και διά τας
μεγαλουπόλεις της Τουρκίας.
Περιποιήσις και ύπηρεσία « Non Plus Ultra »
Γεύματα επί παραγγελίη Γάλα — Ζύθος και όλα
τά Ευρωπαϊκά ποτά.

ΑΔΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατά καθήκον γνωστοποιεί τό Σεβα-
στόν κοινόν δικως έπαρκεληθή της περιστά-
σεως της ένταύθα διαμονής του, ίνα φρον-
τίση δι' όλα τά νοσήματα του στόματος:
ώς εξαγωγήν οδόντων άνωδύνως διά το-
πικής άναισθησίας κατασκευήν οδόντων
τεχνητών κατά τά τελευταία πλείοτερα

συστήματα, ήτοι διά Καουτσούκ, διά
χρυσού, οδόντας βιδωτούς στεφάνους,
(Couronnes) Γεφυρωτά (Bridgenork)
Pont) διά πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ...
τήν σφράγισην οδόντων διά χρυσοϋ Κα-
θαρισμόν και θεραπεία τελεία όλων των
ασθενειών του στόματος. Οι θέλοντες να
τιμήσωσι αυτών διά της επισκέψεώς των,
θα δωσι ικανοποιημένοι και θα έχωσι μι-
αν καλήν άνάμνησην.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΦΕΩΣ { από της 9 — 12 Π.Μ.
 { από της 2 — 6 Μ.Μ.

Διά τούς πτωχούς δωρεάν
έκάστην Πέμπτην.